

[Finansministeren.]

det ærede medlem hr. Thorkil Kristensen angående finanspolitikken, idet han mente, at det beløb, der eventuelt kunne spares gennem udgiftsreduktioner, burde anvendes til skattelempler for de mindste og mellemstore indtægtsgrupper.

Endelig forstod jeg den ærede ordfører for retsforbundet, hr. Funck Jensen, på den måde, at han mente, der kunne spares 200—300 mill. kr. på statsbudgettet, hvilket beløb skulle anvendes til skattelettelser, samt at man skulle frigive importen og opheve de resterende restriktioner.

Jeg tror, man må indrømme mig, at det er et noget alsidigt og temmelig broget program.

Jeg vil imidlertid gerne i det følgende gøre nogle saglige bemærkninger til disse forskellige forslag.

Lad mig begynde med spørgsmålet om statsbanernes takster.

Fra flere sider er der talt herom, idet man har henvist til det urimelige i statsbanernes store underskud. Jeg har selv omtalt dette spørgsmål på møder forskellige steder, og naturligvis har det været drøftet både i finansministeriet og i regeringen. Noget endeligt standpunkt har vi imidlertid ikke taget, og jeg skal gerne sige, at jeg finder det sagligt rigtigt, at spørgsmålet ses i den større sammenhæng, som disse skatteforhandlinger nu engang repræsenterer. Jeg er derfor parat til en drøftelse herom i udvalget.

Det ærede medlem hr. Aksel Møller nævnte i denne sammenhæng så store anliggender som statstidende og statens opmudringsmateriel. Statstidende har, så vidt jeg er orienteret, været genstand for flere samråd med den højtærede statsminister. Om dette også gælder det ulige vigtigere spørgsmål, opmudringsmateriellet, ved jeg ikke, men mon dog sådanne spørgsmål fylder så forfærdelig meget i en debat som denne. Det ærede medlem har jo som medlem af finansudvalget haft al anledning til at sætte fingeren på disse spørgsmål tidligere. Mon det dog ikke også er bedre, om det ærede medlem fortsat betjener sig af disse muligheder fremfor at ty til disse i realiteten så små sager her i tinget?

Overfor den megen tale om besparelser vil jeg gerne sige, at her bør jo i princippet ingen strid stå mellem partierne i denne sal. Naturligvis skal vi i fællesskab bestræbe os på at spare. Desværre får jo hele dette anliggende, skal vi være venlige at sige, en smule slagside, når det bruges så håndfast i propagandaen.

Jeg lyttede imidlertid med meget stor interesse og opmærksomhed til, hvad det ærede medlem hr. Aksel Møller ville svare socialdemokratiets ordfører på hans spørgsmål vedrørende besparelserne. Jeg har jo tidligere, da det ærede medlem hr. Ole Bjørn Kraft rejste kravet om en 5 pct.s besparelse på alle områder, spurgt dette ærede medlem uden at få noget svar. Jo, det ærede medlem svarede, at han var skuffet over, at jeg tog så agitatorisk eller, som „Aarhus Stiftstidende“ skrev, demagogisk — det har vel været en trykfejl — på det ærede medlems tankegang. Det var sandelig ikke min mening, for jeg spurgte simpelthen, hvad det egentlig var, det ærede medlem tænkte på. Det var jeg ked af, at jeg fik opfattet som demagogisk eller agitatorisk. Nu siger det ærede medlem hr. Aksel Møller for det første, at den høje rigsdag er hjælpløs med hensyn til besparelser. Bemærkningen forekommer mig lidt risikabel og temmelig kategorisk, men jeg ved jo udmærket, at der omkring alle udgiftsanliggender er modstridende anskuelser i denne sal — og det ved alle ærede medlemmer i dette ting —, og jeg har ikke een, men flere gange oplevet at få en større udgift påtvunget her i rigsdagen, end jeg som finansminister havde accepteret overfor den pågældende fagminister. Det ærede medlem mener vel imidlertid, at finansudvalgets mulighed for en virkelig gennemarbejdelse af finanslovens enkelte bestemmelser er vanskelig. Dette vil jeg ikke bestride; men det ærede medlem hr. Ole Bjørn Kraft fremsatte, såvidt jeg erindrer, sit 5 pct.s forslag i Humlebæk den 1. februar i år, og mig bekendt har hverken det ærede medlem hr. Aksel Møller eller hans partifæller i finansudvalget indtil dette øjeblik gjort noget som helst forsøg på sagligt at følge det ærede medlem hr. Ole Bjørn Krafts tankegang op. Det havde dog været mest naturligt, om det konservative partis finansudvalgsmedlemmer havde sat ind for en undersøgelse i finansudvalget af forslaget muligheder. De pågældende medlemmer har imidlertid ikke foretaget sig noget som helst eller rettet nogen forespørgsel i denne forbindelse før nu under denne debat — på et tidspunkt, da finanslovsforslaget, så vidt jeg mener at vide, er færdigbehandlet i finansudvalget.

Der er talt meget om rabatordningerne og tilskudsordningerne, og det er nævnt, at der ialt anvendes ca. 300 mill. kr. til dette formål. Det er ikke fremgæet helt klart, om man stræbte efter at ophæve alle ordningerne nu, eller om der fortrinsvis var tale om kød- og flæskerabatordningen, som udløber pr. 15. maj.